अद्यापि यमोमां दुःखिनं न करोति विना मरणं न दुःखमपगमि ष्यतीत्यर्थः षोयनाशे हृञ् हृत्यां आभ्यामेवपूर्व्वाभ्यां श्वसव्यधेन तनदावहसदृति शः॥ ८१॥

दह्येऽहं मधुनोलेहैर्दावैरुग्रैर्यथा गिरिः। नायः कोऽत्र सयेन स्यां वताहं विगतज्वरः॥ ८२॥

ज॰म॰ दह्येहमित्यादि। मधुनोलेहैर्भृंगैः अहं दह्ये ष्याद्यधेति णः दावैर्वनाग्निभिरुग्रैः प्रचण्डैर्यथा गिरिर्दह्यते तद्वत् अत्र कोनायः नयतीति नायः उपायः ईप्सितप्रापकः उभयत्र दुन्योरिति णः येन नायेन विगतज्वरः विगतपीडः स्यामिति आशंसायांलिङ् वत खेदे॥ ८२॥

भ॰ दह्यइत्यादि। मधुनोलेहैर्मधुलिहद्भिर्भ्रमरैरहं दह्ये कर्म्मणि की यथा उग्रैः प्रचण्डैर्दावैर्वनाग्निभिर्गिरिर्दह्यते तद्वत् अत्र सको नायोऽभिमतप्रापकउपायः येनाहं विगतज्वरोविगतसन्तापः स्यां नु प्रश्ने वितर्केवा वत खेदे अस्तेःस्यांलोपोऽस्यमोरिति अका रलोपः लिहोऽस्खादे पचादित्वादन् टुदुउपतापे दुगतौ वा णीञ् प्रापणे दुनीभूज्वलेति वैकल्पिकोणः दवोदावोवनारण्यव क्रीइत्यमरः॥ ८२॥

समाविष्टं ग्रहेणेव ग्राहेणेवात्तमर्णवे। दृष्ट्वा गृ हान् स्मरस्येव वनान्तान्मम मानसं॥ ८३॥